

Smør var vedtaget, og han regnede netop i disse Udtalelser med den store Udgift til Arbejdsløshedsunderstøttelse i Vinteren 1918—19.

Jeg synes altsaa, at den højtærede Finansminister maa være klar over, at vi havde god Grund til, da vi gik med til at vedtage disse Love, at mene, at Pengene var til Stede til dem, de vilde ikke medføre ekstraordinære Byrder for den danske Stat. Ikke desmindre kom den højtærede Minister 2 Maaneder senere, i Februar 1919, med Forslag om et Statslaan paa 120 Mill. Kr. — det, som jeg alt har nævnt —, og dette Statslaan skulde bruges til at dække Underskuddet i det Finansaar, der udløb den 31. Marts 1919. Det kom overraskende ikke blot for os, men ogsaa for Finansministeren; han har selv senere erkendt, at han var blevet narret af Regnskabsopstillingen. Om det er Regnskabsopstillingen fra Finansministeriet eller Regnskabsopstillingen fra Indenrigsministeriet, er det lidt vanskeligt at blive klar over. Indenrigsministeren siger: Rent Bord for mig, det hele ligger i Orden fra Indenrigsministeriets Side; men saa maa Finansministeren altsaa have ladet sig narre af Regnskabsopstillingen fra Indenrigsministeriets Side. Ikke blot vi, men ogsaa Befolkningen maatte blive overrasket over et saa usikkert Skøn over de finansielle Forholds Udvikling. Ministeren maa forstaa og huske paa, naar han nu vil paalægge os det samme Ansvar for disse store Udgiftslove som det, Regeringen og Regeringspartierne har, at vi har stemt for disse Love paa et falsk finansielt Grundlag; de finansministerielle Oversigter, som er givne os over Statens finansielle Stilling, har været urigtige, selvfølgelig mod Ministerens Vidende. Ministeren har givet os de bedste Oplysninger, han mente at kunne give, men de har været urigtige, Ministeren har ikke været i Stand til at skønne over disse Forhold, af hvilken Grund skal jeg lade være usagt. Vi har altsaa handlet paa falsk Grundlag, det ved Ministeren, og det ved Regeringspartierne, og saa er det urigtigt af dem at komme og skyde os i Skoene, at vi staar med samme Ansvar overfor disse Forhold som de. I øvrigt var Underskuddet meget større end de 120 Mill. Kr., thi Finansministeren havde i Begyndelsen af 1919 faaet en ekstra Indtægt, han slet ikke havde regnet med, nemlig Statens Part af Overskuddet ved Krigsforsikringen for Skibe og Varer, en 33—34 Mill. Kr., saa Under-

skuddet var ikke 120 Mill. Kr., men, som det nu er oplyst, over 150 Mill. Kr.

Derefter kom Ministeren med en elskværdig Bemærkning til mig, idet han med en Omskrivning af et bibelsk Udtryk omtalte mig som den store Raaber for Herren, og med Herren — sagde han — mener jeg det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen). Jeg maa sige til den højtærede Finansminister, at jeg tager det som en politisk Kompliment fra hans Side, idet jeg lægger ind deri, at naar jeg kæmper for den Politik, som det ærede Medlem fra Ringkøbing fører og gennem en Aarrække har ført med fuld Tilslutning fra Venstre, saa er det en Politik, som bygger paa politiske Realiteter, og jeg ønsker altid, saa længe jeg skal deltage i Politik, at kæmpe for politiske Realiteter. Den højtærede Finansminister og hans Parti har deres Styrke i de radikale Teorier og de politiske Doktriner, og selv om Livets praktiske Forhold viser, at Teoriene har været nok saa urigtige, holder man alligevel fast ved Teoriene med en Doktrinarisme, som sjælden er set i Politik. Det viser de sidste Dages Forhandlinger med en levende Klarhed. Jeg ønsker ikke at basere mit politiske Arbejde paa en Kamp for Teorier, som er omstyrkede af Livets praktiske Forhold, og naar man holder fast ved dem, saaledes som den højtærede Forsvarsminister har gjort i sine lange, lange Taler — sikken han kan tale om alle disse Ting, man fristes til at sige, at han kan blive ved, saa længe det skal være, at forsvare disse Teorier, der allerede er kuldcastede —, saa vil jeg der overfor sige, at jeg for mit Vedkommende ønsker ikke at være med til noget saadant. Jeg ønsker at holde mig til de politiske Realiteter, det skal nok vise sig, at det Standpunkt vil sejre i det lange Løb.

I det radikale Venstres praktiske Politik er det imidlertid ikke saa meget Teoriene, det drejer sig om; det er kun, naar de taler ud til Vælgerne, naar det gælder at hverve Proselyter gennem Agitationen, saa er det Teoriene og Ideerne o. s. v., der gælder. Med Hensyn til den praktiske Politik vil jeg sige til den højtærede Finansminister og hans radikale Kolleger uden Omskrivning af en bibelsk Vending, at de har i høj Grad i de senere Aar været Stridsmænd for Herren — og Herren, det er Socialdemokratiet. De har i høj Grad været Stridsmænd for Socialdemokratiet. En afdød temperamentsfuld Socialdemokrat har en Gang sagt, at det